

Călăuza

"Urmează-ți inima. Inima să-ți fie călăuză în orice lucru însemnat pe care vrei să îl împlinești!" /1/ Da! Dar trebuie să ajungi, mai întâi, în camera inimii... Aci găsești "călăuza" spre lucrurile înseminate. Este o călăuză a călăuzei pentru "Zona Inimii". (...) Unii au șansa să găsească aci o călăuză de încredere: Dumnezeu! Alții, Suferința! "Suferința e călăuza care ne însoțește în urcușul care transformă animalul în om." /2/ Alții, Nestatornicia... "Nestatornicia e călăuza curiozității." /3/ Parcă, pentru prea mulți: Nimic! "A nu gândi nimic, a nu vrea nimic, a nu iubi nimic, a nu face nimic, iată adevăratul păcat!" /4/

(...)

Evanghelia ne poruncește: "Intră în camera ta!" (Matei 6, 6) . Porunca este ca să intri în inima ta, pentru că: "Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru!" (Luca 17, 21). Dacă ochii inimii tale devin ageri și limpezi "vei cunoaște adevărul și adevărul te va face liber!". Vei îndeplini porunca lui Hristos. Întoarcerea în noi înșine, e intrarea în acea "Zonă" din inima noastră și, așa cum ne spune Sfântul Grigorie Palama: "Atunci când mintea se îndepărtează de orice lucru sensibil, este ridicată din furtuna zgomotului ce o înconjoară și îl privește pe omul lăuntric, și numai ce vede o mască înșelătoare care a fost meșteșugită de înșelarea din partea de jos, aleargă să o curățească prin plâns".

(...)

Dar...

(...)

Întorși în noi înșine, de multe ori, intrăm în "Zonă" și îmbinăm metafore cu o realitate lipsită de divinitate... Sau... Chiar intri adânc în "substanța umană", devii agent moral, adică ești în stare să decizi și să vrei să-ți exerciți conștiința de sine...

(...)

Poți chiar să înțelegi mai multe despre "Călăuză" și "Zonă"...
Dacă ai intrat.

(...)

" /5/ ...

– Zona este... un sistem foarte complicat. E plină de capcane și toate sunt mortale. Nu știu ce se-ntâmplă aici în absența oamenilor, dar, în clipa-n care se ivește cineva, totul se pune în mișcare. Vechile capcane dispar și apar altele noi. Prin locurile odată sigure devine imposibil de trecut. Acum ți-e calea ușoară, acum e fără de speranță, complicată. Asta-i Zona!

– Pare că ni se pare... capricioasă. Dar ăsta e rezultatul acțiunilor noastre, a propriei noastre condiții. S-a întâmplat ca oamenii să se oprească la jumătatea drumului și s-o ia înapoi. Unii dintre ei au murit chiar la intrare. Dar tot ce se petrece aici, depinde nu de Zonă, ci de noi înșine! Adică îi lasă să treacă pe cei buni și-i ucide pe cei răi...

– Nu știu. Eu cred că-i lasă să treacă pe ce-i care... și-au pierdut ultima speranță. Nu pe cei buni sau răi, ci pe cei zdrobiți. Dar chiar și cei complet distruși mor, dacă nu știu să se comporte.

– Dumneavoastră ați avut noroc, tocmai v-a avertizat. Putea să n-o facă!

– Știți, eu mai bine am să vă aștept aici, până când vă întoarceți făcuți fericiți!

– Asta e imposibil!

– Am sandviciuri, termos...

– Nu puteți rămâne aici nici măcar o oră fără mine! În plus, nimeni nu se întoarce de aici pe drumul pe care a venit...

" ...

(...)

Pentru întoarcerea din camera inimii, ai nevoie de "Călăuză".
Poate fi Dumnezeu, Suferința, Nestatornicia sau... Nimic.
De multe ori, nu te întorci cu aceeași Călăuză..

/1/ Khalil Gibran – "Darul iubirii"
/2/Nikos Kazantzakis – "Raport către El Greco"
/3/Traian Demetrescu
/4/ Eliphas Levi – "Cheia marilor mistere"
/5/ Dialog din filmul "CĂLĂUZA"/"STALKER" (1979) după povestirea „Picnic la marginea drumului” a lui Arkadi și Boris STRUGAȚKI. Scenariul: Andrei TARKOVSKI, Arkadi și Boris STRUGAȚKI. Regia: Andrei TARKOVSKI. Decoruri: Andrei TARKOVSKI. Imaginea: Aleksandr KNIAJINSKI. Muzica: Eduard ARTEMIEV, Maurice RAVEL, Ludvig van BEETHOVEN. Dirijor E. HACIATURIAN. Regizor secund: Larisa TARKOVSKAIA. Versuri: F. I. TIUTCEV, Ar. A. TARKOVSKI. Sunetul: V. ȘARUN. Director de producție: Larisa TARKOVSKAIA. Cu: Aleksandr Kaidanovski (Stalker), Anatoli Solonițîn (Scriitorul), Nikolai Grinko (Omul de știință), Alissa Freindlikh (soția), Natașa Abramova, F. Iurna.